

Розділ перший

КРАСУНІ ОТРИМУЮТЬ СМЕРТЕЛЬНІ ПОГРОЗИ

Наомі

— **З**дається, це новий рекорд. Ти в ефірі лише другий тиждень, а вже отримуєш листи від фанатів.

Енн полюбляє так підкрадатися до людей, тому, почувши її голос, я злякано повертаюся на стільці. Гадаю, це завдяки її черевикам. Вона ступає надто тихо, навіть по плитці. Усміхається і розмахує листом.

— Ніколи не чула, щоб метеорологи отримували листи від фанатів. Мені починати хвилюватися?

— Гарненькі — отримують, — підморгує Енн. — Але, як я вже сказала, два тижні — це новий рекорд. Будемо сподіватися, що твій новий фанат не виявиться сталкером*.

Я беру в неї листа і перевертаю простий білий конверт. На ньому від руки написали моє прізвище та назву каналу. Енн спостерігає за мною з неприхованою цікавістю. Я засовую палець під клапан і відриваю його, розірвавши конверт навпіл.

— Скористайся ножом для конвертів, — каже Енн.
Здається, вона схвильована.

* Людина, яка переслідує інших, займається сталкінгом. — *Тут і далі прим. пер.*

— Хто використовує ніж для конвертів? Чудово впро-
раюсь і пальцями.

— Ти поріжешся папером, — попереджає Енн.

Мені байдуже. Я знижую плечима.

— Я завжди так відкривала конверти.

Я зазираю в розірваний конверт і дістаю звідти згор-
нутий листок з блокнота. Лист написаний від руки. Ко-
роткий, простий, по суті:

Дорога Наомі!

*Сподіваюся, в тебе влучить блискавка, і ти помреш
посеред свого наступного прогнозу погоди. Хіба це буде
не іронічно?*

Я.

У мене починається напад сміху, який я не встигаю
зупинити. Намагаюсь заглушити сміх, але він вже вир-
вався назовні, не можу припинити трястися від сміху.
Енн насуплює лоба, потім вириває в мене з рук листа,
щоб дізнатися, що там таке смішне. Я дивлюся крізь
сльози, як її очі розширюються, обличчя червоніє.

— О господи, — каже Енн. — Мені так шкода. Я не зна-
ла, що там. Я не знала... З тобою все гаразд? Чому ти смі-
єшся?

Я роблю глибокий вдих, щоб заспокоїтись, потім бе-
ру розірваний конверт. Відчуваю розчарування, поба-
чивши, що на ньому немає зворотної адреси.

— Звідки це прийшло?

Енн хитає головою. Вочевидь, її спантеличила моя
реакція.

— Доставили поштою сьогодні вранці. Без зворотної
адреси. Ти знаєш, від кого цей лист?

Я ствердно киваю. Відчуваю, як на обличчя поволі
повертається усмішка.

— Я два роки не отримувала жодних звісток від цієї людини.

Моя відповідь лише ще більше збиває Енн з пантелику.

— Це жарт? Чи тебе переслідує сталкер-психопат, про якого ми маємо знати?

— Це довга історія. Складно пояснити.

Енн відтягує стілець від сусіднього столу і сідає:

— Час у мене є.

Я встаю, збираючись з думками. Я втомилася за день, і зовсім не хочеться, щоб цю розмову почули мої колеги.

— Я саме збиралася йти, — кажу я.

Енн, здається, розчарована.

— Ходімо на каву? І я тобі все розповім.

Дорогий Лука!

Я неймовірно рада стати твоєю новою подругою за листуванням. Моя вчителька каже, що ти живеш у Каліфорнії. Я ніколи раніше не зустрічала нікого з Каліфорнії. Вважаю, що це дуже круто! Ти щодня ходиш на пляж? Здається, я ходила б щодня, якби там жила. Напевне, тобі це дуже подобається.

Я живу в Оклахомі. Завжди мріяла жити десь ближче до пляжу, щоб можна було ходити туди, коли забажаю. У моєму містечку мало розваг — можна ходити лише в торговельний центр або на річку, а це зовсім не можна порівняти зі справжнім океаном.

Що тобі подобається робити в Каліфорнії? У тебе є домашні тварини? У мене є хом'як, але насправді я хочу кота. Мама каже, що я зможу завести кота, коли трохи підросту, але вона це каже, скільки я себе пам'ятаю. Зараз мені десять років, і я відчуваю себе достатньо

дорослою для того, щоб піклуватися про kota. Або про тхора. Якщо не можна завести kota, мені хотілося б тхора. А ти? Тобі подобаються тхори?

*З любов'ю,
Наомі Лайт.*

Першого листа Луці я написала в п'ятому класі. Вчителька сказала, щоб ми обрали друзів для листування навмання, витягаючи імена з капелюха. Ось так я зрештою написала листа хлопцю на ім'я Лука Пічлер, який жив у Каліфорнії. Я була у захваті — у мене з'явився новий друг, який живе в іншому штаті. У мене ніколи раніше не було друзів за листуванням, і я не знала, як закінчити листа. Мама завжди казала, щоб всі свої листи я закінчувала словами «З любов'ю, Наомі», і цього листа я теж закінчила так. Лише написавши ці слова, я спитала себе, чи не дивно писати про «любов» хлопцю, якого я ніколи не бачила. Раніше я писала листи лише родичам.

Переписувати листа вже було пізно, і я не хотіла щось там мазюкати, щоб мене не вважали неохайною. Пані Гобл йшла проходом до моєї парти, збираючи наші листи. Я сховала свого листа в конверт і віддала вчительці.

Вона пояснила, що листи відправлять поштою завтра вранці, і наші друзі за листуванням отримають їх через кілька днів. А ще через кілька днів ми отримаємо відповідь від своїх нових друзів з Каліфорнії.

Ми отримали листи від нових друзів через два тижні. Я була в захваті, отримавши листа не від родича. Перше, що я зауважила, відкривши конверт: у Луки Пічлера був жахливий почерк. Якби він намагався писати акуратно, мені знадобилося б удвічі менше часу, щоб прочитати його послання.

Дорога Наомі!

Твій лист дуже нудний. Моя мама каже, що Оклахома знаходиться в центрі Біблійного поясу, і все закінчиться тим, що ти, напевне, завагітнієш у шістнадцять років. До того ж тхори смердять. Якщо хочеш справжнього домашнього улюбленця, заведи собаку, бо коти нудні. Але, якщо подумати, зрештою, кіт, мабуть, тобі підійде ідеально.

В Оклахомі бувають торнадо?

З любов'ю,

Лука Пічлер.

Через те, що я доклала стільки зусиль, щоб розшифрувати цей жахливий почерк, лист розлютив мене ще більше. Мій лист був такий добрий і радісний, а він відповів... ось так? У мене почало тремтіти підборіддя. Не можна, щоб пані Гобл побачила мене в такому стані. Я згорнула листа і зробила глибокий вдих. Кліпнула очима, щоб позбутися сліз. Потім розгорнула листа і прочитала ще раз. Він закінчив листа словами «з любов'ю», як я. Мені було цікаво, чому: його навчила мати, чи він просто скопіював це в мене. Мабуть, він написав це, щоб додати іронії в кінці листа, сповненого ненависті. Невже учні п'ятого класу в Каліфорнії здатні на таку зумисну іронію? Я в цьому сумнівалася. Мабуть, він просто з мене глузував, як і в решті тексту.

Я акуратно вирвала з блокнота чистий листок, взяла ручку і написала відповідь:

Дорогий Лука!

У тебе жахливий почерк. Я взагалі не зрозуміла, що ти написав у листі. Здається, ти написав, що в тебе п'ять котів, і твоє улюблене заняття у вихідні — чистити їхні лотки. Це якось трохи дивно. Напевне, тобі

Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>

треба пити менше солоної води. Мабуть, все-таки добре, що я живу далеко від океану.

І так, у нас тут бувають торнадо.

З любов'ю,

Наомі.

Наступного листа зрозуміти було вже легше. Вочевидь, він витратив час і зосередився на тому, щоб писати акуратніше. Я відчула, що це перемога, хоча лист був ще зліший за перший.

Дорога Наомі!

Я писав цього листа повільніше, щоб твій простий оклахомський розум зміг слідувати за змістом. Шкода чути, що твої батьки — брат і сестра. Я чув, що інцест може спричинити багато вроджених дефектів, це пояснює, чому ти виявилась саме такою.

Радий чути, що в Оклахомі бувають торнадо. Якщо нам пощастить, торнадо зруйнує твій будинок і завадить твоїм батькам наплодити ще більше таких, як ти.

З любов'ю,

Лука.

Отримавши другого листа, я розлютилася. Я просто не розуміла, як можна бути таким підлим і мерзенним. Я згорнула листа і сховала його в шухляду парти, заприсягнувшись більше ніколи йому не писати. Спершу я подумала, що в нього, можливо, був поганий день, але тепер стало зрозуміло, що він це робить просто тому, що він жахлива істота.

— Але ти написала листа у відповідь, так? — питає Енн. — Ти сказала, що два роки не отримувала від нього

Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>

звісток. Він весь цей час продовжував тобі писати, не отримуючи відповіді?

— Я написала відповідь. Зрештою.

— Твоя вчителька бачила його листи?

Я знизую плечима.

— Ні. Вона завжди віддавала нам закриті конверти. Напевне, оскільки ніхто з нас не скаржився, вона просто вважала, що всі наші друзі за листуванням поведуться чемно. І мені це теж було на користь, бо відтоді я стала дуже капосною.

— Ти справді здуріла чи робила це, щоб викликати в нього реакцію?

Я замислююся над цим питанням.

— Спочатку це було божевілля. Але з часом, здається, я почала чекати на його листи. Хотілося дізнатися, наскільки нищим він може бути. Я встановила особисту мету — стати гіршою за нього.

Енн опускає очі на листа, що лежить на столі між нами:

— Схоже, зараз м'яч на твоїй стороні поля.

Я беру листа і дивлюся на нього, пробігаю очима текст, написаний знайомим почерком.

— Зворотної адреси немає, — нагадую я. — Як мені відповісти?

— Спробуй написати на адресу, яка була в нього два роки тому, — пропонує Енн.

— Я так і зробила. Намагалася писати півтора року тому. Листа повернули, не знайшовши адресата. Зазвичай, коли хтось з нас переїжджав, наступного листа ми надсилали з новою зворотною адресою. А цього разу він переїхав, не надіславши нового листа.

Енн стискає губи, замислюється.

— Він кидає тобі виклик, — каже вона, поміркувавши хвилину.

Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>

— Кидає виклик?

— Щоб ти його знайшла, — пояснює Енн. — Якщо ти не надіслеш листа у відповідь, останнє слово залишиться за ним, він закінчить битву листів, повільних, мов равлики, що тривала десятиліттями. Ти готова дозволити йому перемогти?

Я хитаю головою.

— Ні, чорт забирай. Я його знайду.

Розділ другий

БРАТИ І СЕСТРИ

Лука

Ідея дружби за листуванням здавалася мені дурною. Я не мав що сказати якійсь дитині в якомусь іншому штаті. Напевне, один я з усього класу був не в захваті від цієї ідеї. Поки інші учні читали одне одному отримані листи й обговорювали, що планують написати у відповідь, я сидів на задній парті та мріяв про те, щоб опинитися вдома і пограти у відеогру.

Навряд чи за це завдання будуть ставити оцінки. Мабуть, пані Мартін взагалі не буде читати наші листи.

— Лука, — спробувала заволодіти моєю увагою пані Мартін. — Не хочеш прочитати листа, якого ти отримав?

Хитаю головою:

— Насправді ні.

Вона усміхається мені зі співчуттям:

— Можливо, просто прочитаєш його Бену?

Мій друг Бен сидів за сусідньою партою. Він озирнувся, я відчув, що він — у захваті. Я підштовхнув листа до нього.

Він прочитав листа, потім штовхнув його назад мені.

— Вона багато пише про океан, — сказав Бен.

— Я знаю, — погодився я.

— Що ти збираєшся написати?

— Не знаю. Це якась дурня.

Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>

— Тобі все здається дурним.

— Все *справді* дурне.

— Ти маєш написати їй відповідь, — сказав Бен.

— Навіщо?

— Якщо не напишеш, вона єдина в класі не отримає листа.

Я закотив очі, зітхнув і відкрив чисту сторінку блокнота. Ще раз пробіг очима лист Наомі, а потім нашкрібав свій. Дописавши листа, я самовдоволено усміхнувся. Вирвав листок з блокнота і віддав його Бену.

— Ти не можеш це надіслати, — сказав він. — Матимеш великі проблеми.

— Пані Мартін це навіть не читатиме, — пошепки відповів я.

— Це так підло, — сказав Бен. — Ти доведеш її до сліз.

— Ну то й що? Я її не знаю.

Я забрав свого листа, згорнув його і поклав у конверт, який дала вчителька. Я думав, що на цьому все й закінчиться. Наомі Лайт попросить нового друга для листування, а від мене ніхто не буде очікувати, що я буду комусь писати листи.

Але виявилось, що це не кінець. Через два тижні пані Мартін принесла нам нові листи. Я здивувався, побачивши, що Наомі написала мені відповідь. Бен, здається, теж здивувався. Він навіть не відкривав свій конверт, чекав, доки я відкрию свій.

— Що вона написала? — спитав Бен, коли я ще не дочитав листа.

Її лист мене розізлив:

— Вона навіть не зрозуміла, що я написав минулого разу, і вигадує дурниці.

Я відкрив блокнот і почав писати чернетку відповіді. Написав половину першого речення, а потім все закреслив. Вона має рацію — я пишу, мов курка лапою.

Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>

Пані Мартін завжди просила мене писати акуратніше, і навіть мама казала, що мені потрібно над цим працювати. Я перегорнув сторінку і почав спочатку. Цього разу я писав повільно, намагався писати всі літери окремо і чітко.

Дописавши листа, я показав його Бену. У нього очі полізли на лоба, поки він читав, а потім насуплено подивився на мене.

— Який бруд, — сказав Бен. — Невже в Оклахомі справді таке роблять? Одружуються брати й сестри?

Я знизав плечима:

— Мабуть, ні.

Я забрав листа і поклав його в конверт.

— Навіщо ти продовжуєш чинити з нею так підло? Вона, мабуть, раділа, що в неї буде друг за листуванням.

Бен роззирнувся на наших однокласників, я подивився туди, куди й він. Усі дівчата широко усміхалися, читаючи листи, які вони отримали, ділилися ідеями, що написати у відповідь. Я зрозумів, що він намагається зробити. Він намагався змусити мене сприймати Наомі як одну з них — як живу людину, а не як шматок паперу, що прийшов поштою.

— Я не хочу весь рік писати комусь листи. Якщо вона вирішить не відповідати, це буде не з моєї вини, й пані Мартін дасть мені спокій.

Я заклеїв конверт, написав прізвище й адресу школи Наомі, кинув конверт у кошик, який підготувала для наших листів пані Мартін. Я перший кинув свого листа. Пані Мартін мені усміхнулася.

— Як швидко, — сказала вона.

Я знизав плечима і подарував пані Мартін те, що здавалося мені моєю найчарівнішою усмішкою:

— З моєю подругою листуватися справді легко. Не можу дочекатися, коли отримаю від неї відповідь.

Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>

Відповідь ми отримали ще через два тижні. Пані Мартін ходила по класу і роздавала листи. Підійшовши до моєї парти, вона зупинилася, переглянула стос листів, який тримала в руці, дістала листа і віддала його Бену. Дійшла до кінця стосу і почала спочатку.

— Гм, — здивувалася пані Мартін, зрозумівши, що для мене листа немає. — Пробач, Лука. Схоже, цього разу для тебе немає листа. Мабуть, його доставлять окремо. Таке іноді трапляється. Напевне, ми його отримаємо через день-два.

— О, — я намагався вдавати розчарування, але мені навіть не довелося надто напружуватися. Я зі здивуванням зрозумів, що *справді* трохи розчарований. Зрозумів, що, поки ми чекали на відповідь, я сподівався, що вона відповість мені новим в'їдливим листом, а я тоді міг би вистрелити у відповідь чимось ще більш підлим.

Я усвідомлював, що пишу образливі листи саме для того, щоб змусити її припинити писати, але не знав, що це станеться так швидко. Тепер я виявився єдиним учнем у класі, який не отримав листа і не міг його прочитати.

Через день я підійшов до столу пані Мартін в кінці перерви.

— Сьогодні мені прийшов лист? — спитав я.

Вона похитала головою:

— Вибач, Лука. Ще нічого немає. Можливо, завтра?

Але наступного дня лист не прийшов. І через день — теж.

Коли доставили наступну партію листів, я вже не сподівався отримати звістку від Наомі. Я навіть не дивився на пані Мартін, коли вона ходила по класу і роздавала листи. Я робив домашнє завдання, і тут пані Мартін поклала на мою парту конверт. Я здивовано підняв очі. Вона мені підморгнула, а потім пішла далі класом роздавати решту листів.

Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>

— Схоже, твій план не спрацював, — сказав Бен.
Я проігнорував його слова і відкрив листа.

Дорогий Лука!

Я не збиралась нічого тобі писати після того, що ти мені написав минулого разу. Не люблю вживати погані слова, але маю тобі сказати, що ти — мудило. Я зрозуміла, що ти, напевне, написав усю цю гидоту лише для того, щоб змусити мене припинити тобі писати, тому вирішила, що найкращим покаранням для тебе стане те, що я продовжу тобі писати.

Напевне, маю тобі повідомити, що мої батьки — не брат і сестра. Дуже дивно, що таке взагалі могло спасти тобі на думку. Схоже, ти плекаєш якісь огидні фантазії. Сподіваюсь, у тебе немає братів чи сестер, але якщо є, вони, мабуть, не доторкнуться до тебе навіть десятифутовою жердиною. У тебе огидний характер, і закладаюся, що зовні ти так само бридкий.

До речі, яка погода в Каліфорнії о цій порі року?

З любов'ю,

Наомі.

Дорога Наомі!

Насправді я зовсім не бридкий. Всі дівчата в нашому класі вважають мене сексі. Вчителька спіймала двох дівчат, які обмінювалися записками, і саме це було написано в записці. Отже, ти помиляєшся. До того ж в мене немає братів і сестер. Як бридко, що ти подумала, що я фантазую про братів і сестер. Як ти могла про таке подумати? Ти про таке фантазуєш? Бридко.

Погода о цій порі року досить гарна. Сьогодні майже вісімдесят градусів за Фаренгейтом. Думаю, після школи зможу піти на пляж.

З любов'ю,

Лука.

Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>

Дорогий Лука!

Дівчата з твого класу помиляються, оскільки учень п'ятого класу не може бути сексі. Коли дівчата з твого класу так тебе називають, напевне, вони мають на гадці, що ти кістлявий. Моя старша кузина каже, що хлопці набувають привабливості лише у випускних класах. Але гаразд, згодна, якщо тобі від цього краще спитись вночі.

Я так заздрю вашій погоді. А тут холодно і хмарно. Хотілося б мені зараз лежати на пляжі. А в тебе справжня засмага? Як би мені хотілося засмагнути.

*З любов'ю,
Наомі.*

Дорога Наомі!

Годі намагатися зі мною потоваришувати, обговорюючи погоду і засмагу. Це не спрацює. До того ж тобі, мабуть, не треба лежати на пляжі — хтось може помилково прийняти тебе за кита. Навколо тебе збереться натовп, і всі намагатимуться зіштовхнути тебе назад в океан.

Мені байдуже, що твоя кузина каже про хлопців. Якщо вона старша за нас, звісно, учні п'ятого класу її не приваблюють. І я не кістлявий — в мене є прес.

*З любов'ю,
Лука.*

Коли почалися зимові канікули, з усього класу лише в мене продовжувалося листування. Навіть Бену набридли листи. Коли ми повернулися в січні до школи, на нас чекав лише один лист. Він був адресований мені. Всі озирнулися і подивились на мене, коли пані Мартін оголосила, що я отримав листа від подруги за листуванням. Немов усі вже забули, що ці друзі за листуванням ще існують.

Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>

Я сховав конверт у рюкзак, щоб прочитати потім без свідків. Коли писав відповідь, вказав нову зворотну адресу — свою домашню, а не адресу школи. Я не хотів, щоб хтось знав, що я досі продовжую листування.